

ദൈവസ്നേഹം ദർശിക്കലാണ് യഥാർത്ഥ പെരുനാൾ

ഹദ്റത്ത് മിർസാ മസ്റൂർ അഹ്മദ് (അയ്യദഹുല്ലാഹ്)

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ നമ്മളിന്ന് ഈ ദുർഘാതകാലമാണെന്നു കരുതണം. അവന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് ഇരുപത്തിഒമ്പതോ മൂപ്പതോ നോമ്പനുഷ്ഠിച്ചതിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്ന് ഫലമെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ഫലമെടുക്കുകയോ ചെയ്തതിന്റെ ആഘോഷമാണ് ഈ പെരുനാൾ. നോമ്പിന്റെ ഏതെല്ലാം അനുഗ്രഹമെടുക്കാൻ അല്ലാഹു തൗഫീഖ് നല്കിയോ, ആ നോമ്പ് തുറന്ന് പുറത്തുവരാൻ ഇന്ന് അല്ലാഹു കല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി റമദാൻ മാസത്തിൽ പകൽ മുഴുവൻ അശനപാനീയങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സൂര്യാസ്തമയത്തിനുശേഷം 'തിന്നുകൊള്ളുക' എന്ന അവന്റെതന്നെ കല്പനയനുസരിച്ച് നമ്മൾ നിത്യവും നോമ്പു തുറന്നിരുന്നു. കഴിവിന്റെ പരമാവധി ദൈവസ്നേഹത്തിലും ഖുർആൻ പാരായണത്തിലും സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഭൗതികജോലികളും അതിനോടൊപ്പം നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു എന്നത് ശരിതന്നെയാണ്. പക്ഷേ, ഒരു മുഅ്മിൻ ഏറ്റവുമധികം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ദീനീപരവും ആത്മീയവുമായ അവസ്ഥകൾ നന്നാക്കിയെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായി രാത്രിയും അവൻ ആരാധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവർക്കും അവരുടെ ബന്ധുക്കൾക്കും ജമാഅത്തിനും രാജ്യത്തിനും മുസ്ലിംസമുദായത്തിനും വേണ്ടി കഴിവിനനുസരിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാനും അവർ ശ്രമിച്ചു. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരംവരെ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളും പാനീയങ്ങളും കഴിക്കാതെയും കുടിക്കാതെയും നിന്നതിനുശേഷം സൂര്യസ്തമിച്ചപ്പോൾ നോമ്പുതുറന്നു. കഠിനമായ വിശപ്പുണ്ടാകുന്ന ആ സമയത്ത്, ഒരിറ്റു വെള്ളം പോലും അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ അനുഗ്രഹമായി മനസ്സിലാകുന്ന ഘട്ടമാണത്; പ്രത്യേകിച്ച് ഉഷ്ണമേഖലയിൽ കിടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ. ആ നേരത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളോട്, അതായത് അല്ലാഹു കനിഞ്ഞരുളിയിരിക്കുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളോടും പാനീയങ്ങളോടും ബഹുമാനവും ആദരവും തോന്നുന്നതാണ്. ഒരു നേരത്തെ പശിയടക്കാൻ കഴിയാതെ പട്ടിണി കിടക്കുന്ന സമൂഹത്തെയും മനുഷ്യന് ഓർമ്മവരുന്നു.

ഈ ബോധം നോമ്പുപിടിച്ച സത്യസന്ധനായ ഓരോ അഹ്മദിനും ഈ ദിനങ്ങളിൽ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാകും. നോമ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ, അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കുക എന്നതാണ്. അതിൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റലും ദൈവസൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റലുമുണ്ട്. ഇത് ആദ്ധ്യാത്മികവും ധാർമ്മികവുമായ അവസ്ഥ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കാനാണ്. എപ്രകാരം അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് ഒരുമാസം നാം നമ്മെ ചില കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞുനിറുത്തിയോ ഇന്ന് അതേ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയാൽ നാം അവൻ നല്കിയിട്ടുള്ള ഓരോ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നും ഓരോരുത്തരുടേയും കഴിവനുസരിച്ച് ഫലമെടുക്കുന്നു. അന്നാളുകളിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് നാം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. ഇന്ന് നോമ്പ് പിടിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും നമുക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതും അനുസരണത്തിന്റെ ഉദാത്തമാതൃക കാണിക്കുന്നതുമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ബർക്കത്തുകളും ഫജ്ലുകളും റിളായും മനുഷ്യന് സ്വർക്കുട്ടുന്നതിനും കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുമുള്ള മാർഗ്ഗമാകുന്നത് എന്ന പാഠം റമദാനും ഇന്നത്തെ പെരുനാളും നമുക്ക് നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി സത്യവിശ്വാസി കഴിവിന്റെ പരമാവധി ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. എപ്പോഴും നമ്മുടെ ജീവിതം ഈ നിലയനുസരിച്ചാക്കിത്തീർക്കാൻ അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖ് നല്കുമാറാകട്ടെ. കാരണം ഇന്ന് പെരുനാളാഘോഷിച്ച്, വീണ്ടും റമദാൻ മുന്വേ ഉണ്ടായിരുന്ന ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുക എന്നത് ഒരു മുഅ്മിന് ചേർന്നതല്ല. യഥാർത്ഥ മുഅ്മിൻ ഒരുപ്രാവശ്യം നന്മകളിൽ പദമുന്നിയാൽ, അതിൽ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ഇന്ന് പെരുനാൾ ആഘോഷിച്ചതിനുശേഷം ഈ പള്ളിയിൽ തന്നെ എല്ലാമുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് റമദാൻ മുന്വേയുണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും റമദാൻമാസത്തിൽ നമ്മളാർജ്ജിച്ച

നമ്മുടെ ചുവടുകളിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഈ റമദാൻ നിഷ്പഫലമായിപ്പോയി. എന്നല്ല, ഈ പെരുന്നാളിലെ സന്തോഷവും, താൽക്കാലികവും ക്ഷണികവുമായിരിക്കും. കാരണം ഈ അവസ്ഥയിൽ കൊണ്ടാടുന്ന പെരുന്നാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാനുള്ളതല്ല. പ്രത്യുത, ഏതൊരു സമൂഹത്തിന്റെ ഇടയിലാണോ നാം ജീവിക്കുന്നത് അവർക്കു വിധേയരായിക്കൊണ്ടായിരിക്കും ഇതെല്ലാം നാം ആഘോഷിക്കുന്നത്. തന്നിൽ പരിശുദ്ധമായ മാറ്റം ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരഹ്മദിയുടെ ഓരോ കർമ്മത്തിന്റേയും ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കണമെന്നതായിരിക്കും. ഇല്ലെങ്കിൽ അഹ്മദിയും അനഹ്മദിയും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല. അനഹ്മദി ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗളാദ്(അ)നെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആളാണ്. അയാൾ ഒരിക്കലും അല്ലാഹുവിനോട് പ്രതിജ്ഞയൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അയാൾ 'പ്രതിജ്ഞാലംഘനം' എന്ന പാപത്തിൽനിന്ന് എന്തായാലും രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, ശരിയായനിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കാത്ത ഒരഹ്മദി ഇരട്ടിപാപങ്ങൾക്കിരയായിത്തീരുന്നു. ഒന്ന് പ്രതിജ്ഞാലംഘിച്ച പാപം. ഒന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാതെ അതിന് വിരുദ്ധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ പാപം. അതുകൊണ്ട് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് ചിന്തിക്കേണ്ട വലിയ സ്ഥാനമാണ്. നമ്മുടെ പെരുന്നാൾ നാളിൽ നാം ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ പെരുന്നാൾ വെറും ആരവങ്ങളും കോലാഹലങ്ങളും കളിതമാശകളുമല്ലാതെ ഒന്നും ആയിരിക്കുകയില്ല.

ഹദ്ദിൽ വെലീഫത്തുൽ മസീഹ് മാനി അൽ മുസ്ലിഹ് മൗളാദ്(റ) ഒരു ഉദാഹരണം നല്കിക്കൊണ്ട് പറയുന്നു. ഒരുമാസത്തെ നോമ്പുകൊണ്ട് നമുക്ക് അല്ലാഹുവിനെ കിട്ടിയെന്ന് ഈദ്ദൽഫിത്വർ നമുക്ക് കാണിച്ചുതരണം എന്നതാണ് അടിസ്ഥാനതത്വം. അല്ലാഹുവിനെ കിട്ടിയാൽ നമ്മുകളിൽ പുരോഗതി ഉണ്ടാകണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ കിട്ടാതെ അങ്ങനെയങ്ങ് വെറുതെ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്തരക്കാരുടെ ഉദാഹരണം ധനത്തിന്റേയും മുത്തിന്റേയും വില എന്തെന്നറിയാത്ത ഭ്രാന്തന്റേതാണ്. മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന അല്പം ചില കുപ്പിച്ചില്ലുകളും കല്ലുകളും പാറക്കഷണങ്ങളും കണ്ടിട്ട് യഥാർത്ഥ മുത്താണതെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. തനിക്കിത്ര ധനമുണ്ടെന്ന് കരുതി അവനതിൽ വളരെയേറെ സന്തോഷിക്കുകയും താൻ വലിയ ധനവാനാണെന്ന് സ്വയമേവ ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരക്കാരും യഥാർത്ഥത്തിലുണ്ട്. അവർ ഭൗതികതയിൽ മാത്രം മുങ്ങിക്കിട

ക്കുന്നവരാണ്. ഭൗതികമുതൽ സമ്പാദിക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ് അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതുതന്നെയാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. പണമാണ് അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തു. അത്തരക്കാരുടെ, മാനസികനില തകരാറിലാകുകയും വ്യവസായങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഒന്നുകിൽ അവർ ഹൃദയാഘാതത്താൽ മരിക്കുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന്തരായിത്തീരുന്നു. അവരുടെ മനസ്സുനിയെ പണത്തിന്റെ സ്വാധീനമായിരിക്കും. അപ്പോൾ കാണുന്നതെല്ലാം പണമാണെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. ഞാനോർക്കുന്നു. ഘാനയിലായിരുന്നപ്പോൾ മാനസികനില തെറ്റിയ ഒരു സാധ്യമനുഷ്യനെ കണ്ടു. സാമ്പത്തികനഷ്ടം കൊണ്ടാണ് അതുണ്ടായതെന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ബാസാറിൽ പോകുമ്പോൾ അയാൾക്ക് പൈസ കൊടുക്കുമായിരുന്നു. പൈസ നീട്ടിക്കൊണ്ട് ഒരിക്കൽ അയാളെ വിളിച്ചപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു: എനിക്കിനി പൈസയുടെ ആവശ്യമില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല തന്റെ കൈയിൽ ഒരുപാട് പണമുണ്ടെന്ന് അയാൾ ആംഗ്യവും കാണിച്ചു. ആ പാവം എങ്ങനെയാണ് നോട്ടുകൾ അട്ടിവെച്ചിരുന്നത്? സിഗരറ്റിന്റെ പാക്കറ്റ് നോട്ടിന്റെ വലുപ്പത്തിൽ മുറിച്ച് അടുക്കിയടുക്കി പിടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അത് കാണിച്ചുകൊണ്ടാണ് തന്റെ കൈയിൽ ധാരാളം പണമുണ്ടെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞത്. സിഗരറ്റ് പാക്കറ്റുകളുടെ ആ കഷണങ്ങൾ കൈയിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് താൻ വലിയ പണക്കാരനാണെന്ന് അയാൾ സ്വയം മനസ്സിലാക്കുകയും സന്തോഷിക്കുകയുമാണ്.

ഇത്തരം ആളുകളുടെ ഉദാഹരണം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹസ്ദൽ മുസ്ലിഹ് മൗളാദ്(റ) പറയുന്നു: അത്തരം ഭ്രാന്തന്മാർ തങ്ങളുടെ ആ അവസ്ഥയിൽ അതീവസന്തുഷ്ടരാണ്. എന്നാൽ, അവരുടെ സന്തോഷം യഥാർത്ഥ സന്തോഷമാണെന്ന് നമുക്ക് പറയാൻ പറ്റുകയില്ല. കാരണം അത് സിഗരറ്റ് പാക്കറ്റിന്റെ കഷണങ്ങളാണെന്ന് ഓരോരുത്തർക്കും അറിയാം. മുത്തുകളോ, രത്നങ്ങളോ അല്ല, മറിച്ച് അത് കുപ്പിച്ചില്ലുകളും കൽക്കഷണങ്ങളുമാണ്. പക്ഷേ, ബുദ്ധിമറഞ്ഞുപോയ മനുഷ്യൻ അതിൽ അങ്ങേയറ്റം സന്തോഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വെറുതെ സന്തോഷിക്കുക എന്നത് ബുദ്ധിമാന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യമല്ല. എന്നല്ല, അവൻ യഥാർത്ഥ സന്തോഷത്തെ അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. യഥാർത്ഥ സന്തോഷം ലഭിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ സമ്പത്ത് പ്രാപിക്കുമ്പോഴാണ്. അല്ലാതെ കടലാസ് കഷണങ്ങളും കൽക്കഷണങ്ങളും ലഭിക്കുമ്പോഴല്ല.

നോമ്പിലൂടെ കടന്നുവന്ന സത്യവിശ്വാസി, താൻ ആഘോഷിക്കുന്ന പെരുന്നാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ പെരുന്നാൾ തന്നെയാണോയെന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ പെരുന്നാൾ ദിനത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്തോഷം, ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചകൾ ദർശിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായതാണോ? റമളാനിൽ ഉണ്ടാക്കിയ പരിശുദ്ധമായ പരിവർത്തനംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവുമായി ശരിയായ ബന്ധം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? മുമ്പേ കടന്നുചെന്നിട്ടില്ലാത്ത നന്മകളുടെ പാതയിൽ ചുവടുകൾ വയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെയൊക്കെയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പെരുന്നാൾ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പെരുന്നാളാണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ആ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്ക് ഈ പെരുന്നാൾ നിങ്ങളെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കുന്നതിന് ഒരു ആധാരശിലയായിത്തീരും. അടുത്ത റമളാനിലേക്കുള്ള യാത്ര ഒരു പുതിയ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള യാത്രയായി മാറും. ഓരോ ദിവസവും നന്മയിലേക്ക് പദമുറങ്ങുന്നവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയും കരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കൂടുതൽ ആദ്ധ്യാത്മിക വജനാവുകൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള യാത്രയായിരിക്കുമത്. നന്മയിൽ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന ഒരു ചുവടും അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല. ഓരോ ചുവട് മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുമ്പോഴും ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളുടെ മഴ അവന്റെ മേൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ ചിന്താഗതിയോടുകൂടിയാണ് ഇന്ന് നാം പെരുന്നാളാഘോഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ സന്തോഷങ്ങളും നമുക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. നമുക്ക് നമ്മുടെ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചുവടുവയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഇർഫാൻ-ദൈവികമായ അറിവ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവികകല്പനകളുടെ മൗഢിഹത്ത് - ഈശ്വരജ്ഞാനം നമുക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെയാണ് ഒരു സത്യവിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും. മുമ്പേതന്നെ നന്മകളിലൂടെ നടക്കാൻ ശ്രമിച്ചുപോന്ന നമ്മളിലെ ചിലർ ഈ റമളാനിൽ കൂടുതൽ നന്മകളുടെ വഴി അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഇന്ന് അവർ യഥാർത്ഥ പെരുന്നാളാഘോഷിക്കാൻ അർഹരാണ്. ഈ റമളാനിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ ദോഷങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നന്മയിലേക്ക് പദമുറങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ യഥാർത്ഥ സന്തോഷം ആഘോഷിക്കാനർഹരാണ്. ഇന്ന് നമ്മുടെ അല്ലാഹു നന്മകളെക്കുറിച്ച് വളരെ സന്തോഷവാനാണ്. തന്റെ ദാസൻ തന്നിലേക്ക് വരികയും തന്നിരിക്കുവേണ്ടി ചില തിന്മകൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നന്മകൾ സ്വീകരിക്കുകയും തന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് സ്നേഹിതന്മാരോടും, മക്കളോടും ബന്ധുക്കളോടും നാട്ടുകാരോടുമൊത്ത് തന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അല്ലാഹുവും നമ്മുടെ ഈ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നു.

നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: സാധനങ്ങൾ കയ

റ്റിയ ഒട്ടകം മരുഭൂമിയിൽ കാണാതാവുകയും ആ മരുഭൂമിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ തന്റെ പക്കൽ ഒരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ആ ചിന്തയിൽ വിഷമിച്ച് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഓടിനടക്കുകയും എല്ലാ തിരച്ചിലിനുമൊടുവിൽ നിരാശനായി അങ്ങേയറ്റം ക്ഷീണിച്ച് ഒരു മരത്തിന്റെ തണലിൽ കിടന്ന് ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മനുഷ്യന് ഉണരുമ്പോൾ തന്റെ യടുത്ത് നില്ക്കുന്ന സ്വന്തം ഒട്ടകത്തെ കാണുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ സന്തോഷം തന്റെ ദാസൻ തന്നിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനുണ്ടാകുന്നു. യഥാർത്ഥ സന്തോഷം നമുക്ക് കിട്ടുന്നത് നമ്മുടെ അല്ലാഹുവും നമ്മോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കുന്ന നാളിലാണ്. അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ പെരുന്നാൾദിവസം എന്നു പറയുന്നത് മനുഷ്യൻ ആത്മാർത്ഥമായി അല്ലാഹുവിലേക്ക് കുതിക്കുകയും അവന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാളാണെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക.

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മുഹമ്മദ്(അ) പറയുന്നു: “എല്ലാവരും ഓർമ്മിച്ചുകൊള്ളുക. അല്ലാഹു ഇസ്ലാമിൽ ഒരുദിവസം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ദിവസം അത്യന്തം സന്തോഷത്തിന്റെ ദിവസമായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു. അത്ഭുതകരമായ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് അല്ലാഹു അതിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ പറഞ്ഞ ദിവസത്തിനു പുറമെയുള്ള ഒരു ദിവസമാണ് ജുമുഅ. വലിയ അനുഗൃഹീതദിവസമാണത്. ഹദ്റത്ത് ആദം(അ)നെ സൃഷ്ടിച്ചത് ജുമുഅ ദിവസമായിരുന്നുവെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ആ മഹാത്മാവിന്റെ തൗബ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും ആ ദിവസം തന്നെയാണ്. മറ്റ് ഒത്തിരി അനുഗ്രഹങ്ങളും സവിശേഷങ്ങളും ആ ദിവസത്തിനുള്ളതായും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ ദിവസവും അത്ഭുതാവഹങ്ങളായ അനുഗ്രഹവും സന്തോഷവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, ഒരുദിവസം ഇതിനേക്കാളൊക്കെ അനുഗൃഹീതവും സന്തോഷമയവുമായിട്ടുണ്ട്. വ്യസനകരമെന്നു പറയട്ടെ, ജനങ്ങൾ ആ ദിവസത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നില്ല. അതിനെയൊട്ട് അന്വേഷിക്കുന്നുമില്ല. ആ ദിനത്തിലെ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ചും ജനങ്ങൾ അറിയുകയോ അതിലേക്ക് ഗൗനിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ, ആ ദിവസം അവർക്ക് അങ്ങേയറ്റം അനുഗൃഹീതവും സന്തോഷമുള്ളവയെന്നുമായിത്തീരുമായിരുന്നു. അതിനെ നല്ല നേരമായി ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. ഏതാണ് ആ ദിവസം? ജുമുഅയെക്കാളും പെരുന്നാളിനേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമായ ആ ദിവസം ഏതാണ്? ഞാൻ നിങ്ങൾക്കത് പറഞ്ഞുതരാം. ആ ദിവസം മനുഷ്യൻ തൗബ ചെയ്ത് മടങ്ങുന്ന ദിവ

സമാണ്. എല്ലാ ദിനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ശ്രേഷ്ഠതരവും എല്ലാ പെരുന്നാളിനെക്കൊണ്ടും മഹത്തരവുമാണ് ആ ദിവസം. അതെന്നുകൊണ്ടാണ്? മനുഷ്യനെ നരകത്തിന്റെയടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന അവന്റെ ദുഷ്കർമ്മത്തിന്റെ പുസ്തകം, അതായത് ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ ദൈവകോപത്തിനു കീഴിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ആ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ കഴുകി വൃത്തിയാക്കപ്പെടുന്നു. അവന്റെ പാപം പൊറുക്കപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥ മനുഷ്യന് അതിനെക്കാളുപരി എന്തു സന്തോഷമാണ് വേണ്ടത്? നരകത്തിൽനിന്നും ദൈവകോപത്തിൽനിന്നും മോക്ഷം നൽകുന്ന ആ നാളിനേക്കാൾ വലിയ പെരുന്നാൾ ഏതാണ്? മുന്പേ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അകലുകയും അവന്റെ കോപത്തിന് ലക്ഷ്യസ്ഥാനമായി നീങ്ങുകയും ചെയ്തവൻ, ഇപ്പോൾ അവന്റെ സ്നേഹത്തിന് അടുത്താകുകയും നരകശിക്ഷയിൽനിന്നും അകലുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇനല്ലാഹ യുഹിബ്നു തവ്ബായ്ന വ യുഹിബ്നുൽ മുത്തത്ത്ഹിരീൻ എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ അല്ലാഹു പശ്ചാത്തപിച്ചുമടങ്ങുന്നവനെ മിത്രമാക്കുകയും പരിശുദ്ധി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് തൗബ ചെയ്യുന്നവരെ അല്ലാഹു തന്റെ ഇഷ്ടദാസനാക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, മറിച്ച്, യഥാർത്ഥ തൗബയോടൊപ്പം യഥാർത്ഥ പരിശുദ്ധിയും പവിത്രതയും നിബന്ധനയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. എല്ലാത്തരം അഴുക്കുകളിൽനിന്നും മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും അകലേണ്ടത് തൗബയ്ക്ക് നിബന്ധനയാണ്. നാമമാത്ര തൗബയും വാക്കുകളുടെ ആവർത്തനവുംകൊണ്ട് ഒരു ഫലവുമില്ല. മനുഷ്യൻ തന്റെ ദുഷ്ചെയ്തികളിൽനിന്ന് തൗബ ചെയ്ത് അല്ലാഹുവിനോട് സത്യമായ ഉടമ്പടി ചെയ്യുകയും, അവന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കാൻ തലകുനിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവന്റെ ദുഷ്കർമ്മത്തിന്റെ ഫലമായി അവനറിയാതെ അവന്റെ അകത്ത് രൂപംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ സംശയിക്കാതെ നിൽക്കുന്നു. അങ്ങനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ അവൻ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ചിന്താഗതിയോടെയാണ് നാം ഈദാഘോഷിക്കേണ്ടത്. ഈ റമളാനിൽ ഒരുപാട് തിന്മകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടും സൽകർമ്മങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കിയും കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിലേക്ക് ആത്മാർത്ഥമായി കുനിഞ്ഞ ആ ദിവസം തന്നെയാണ് ഈ ഈദിന്റെ ദിവസമെന്ന തിരിച്ചറിവുണ്ടാകണം. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ അഭയത്തിൽ വരാനുള്ള പരിശ്രമംകൊണ്ട്, ഇന്ന് ആ സന്തോഷം എല്ലാവരോടുമൊപ്പം മനുഷ്യൻ ആഘോഷിക്കുകയാണ്. തൗബയ്ക്കുശേഷം ദൈവസ്നേഹ

ത്തിന്റെ തീപ്പൊരി അല്പമായിട്ടെങ്കിലും ആർക്കെങ്കിലും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇൻശാഅല്ലാഹ് അത് വലിയ പ്രകാശമുള്ളതായിത്തീരുന്നതാണ്. അത്തരം വ്യക്തിയുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും പതുകപ്പെടുത്തേണ്ട അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ളതായിത്തീരും. അതിൽനിന്ന് അവന്റെ ഭാര്യമാക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും സഹോദരങ്ങളും പരിസരവാസികളും ഫലമെടുക്കും. ഇങ്ങനെ തന്റെ സമൂഹത്തിൽ അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യവാനായ ദാസന് മാതൃകയായിത്തീരും. ഈ വെളിച്ചത്തിൽനിന്ന്, വെളിച്ചം പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾ പൗരസ്ത്യ പാശ്ചാത്യ നാടുകളിലെല്ലാം തിന്മകൾ ഒരുപോലെ പരന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇത്തരം ഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ മക്കളുടെ ഉന്നമനത്തിനും അവരെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ഭാഗഭാക്കായിയും, തിന്മകളിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയുടെ വഴിയിൽ എടുത്തിടുന്നവരായിത്തീരാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനുള്ള ഒരേയൊരു ചികിത്സ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പരിവർത്തനം ഉണ്ടാക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ്.

ഈ നാടുകളിൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് തങ്ങളുടെ മക്കളെക്കുറിച്ച് വലിയ ആശങ്കയാണ്. അതിൽനിന്ന് അവർ മോചിതരാകും. അല്ലാഹു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ തീപ്പൊരി, ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞതുപോലെ ജാലകളായി രൂപംപ്രാപിക്കും. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ചുടും ദൈവികപ്രകാശവും അതിലുണ്ടാകും. ഈ വെളിച്ചത്തിന്റേയും ചുടിന്റേയും പരമ്പര വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടേപോകും. നമ്മുടെ മക്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നവരായി കണ്ടുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തുനിന്നും യാത്രയാകുന്നതിലായിരിക്കും നമ്മുടെ എല്ലാ സന്തോഷവും. ഇതാണ് യഥാർത്ഥ പെരുന്നാൾ. ഇത് ആഘോഷിക്കാനാണ് ഓരോ അഹ്മദിയും പരിശ്രമിക്കേണ്ടത്. ഇതിനായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ നടക്കുകയും അധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഞാൻ തുടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ സൃഷ്ടികളോടുമുള്ള കടമ നിറവേറ്റാനും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനുള്ള വഴിയും നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആരാധനയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. **അഖീമുസ്സലാത്ത്**. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക. അതിൽ നല്ലവണ്ണം താൽപര്യം ഉണ്ടാക്കാൻ റമളാനിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പള്ളിയിൽ വരികയും തറാവീഹ്, തഹജ്ജുദ് തുടങ്ങിയ നഹ്ലുകൾ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ, അത് തുടർന്നുകൊണ്ടേപോകുക.

പിന്നീട് പറഞ്ഞത് ധനത്യാഗമാണ്. നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്ന ധനം, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവഴി

കുക. ചന്ദ്ര കൊടുക്കുക. സക്കാത്ത് കൊടുക്കുക. കഴി വുണ്ടെങ്കിൽ, തടസ്സമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഹജ്ജ് ചെയ്യുക. ഇതെല്ലാം ആരാധനകളാണ്. റമളാനിൽ ഈ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിലുണ്ടായ പരിശ്രമവും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിലുണ്ടായ ശ്രദ്ധയും തുടർന്നു കൊണ്ടേപോകുക. ഈ പെരുന്നാളിന്റെ സന്തോഷം അനുഭവവും തലമുറതലമുറ കൈമാറി പോകുന്നതുമായ സന്തോഷമായിത്തീരട്ടെ. സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിലേക്കും ശ്രദ്ധിക്കുക. ചീത്ത പറയുന്നവർക്കും കളിയാക്കുന്നവർക്കും നിങ്ങൾ റമദാനിൽ കൊടുത്ത മറുപടി **ഇന്നീസായിമുൻ** എന്നാണ്. ഞാൻ നോമ്പുകാരനാണ്. ഈ നിരർത്ഥകമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി തരാൻ എനിക്ക് പറ്റുകയില്ല. നോമ്പു നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. റമദാനുശേഷവും ഈ നന്മ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകേണ്ടതാണ്.

ബന്ധുമിത്രാദികളോടുള്ള വൈരാഗ്യവും, മറ്റുള്ളവരോടുള്ള വെറുപ്പും എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനുള്ള നന്ദി എന്ന നിലയിൽ അകറ്റി നല്ലതാക്കിത്തീർക്കുക. ദരിദ്രരേയും വിധവകളേയും യത്തീമുകളേയും സഹായിക്കുക. സ്നേഹത്തിന്റേയും സന്തോഷത്തിന്റേയും അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുക. പരസ്പരമുള്ള ബന്ധങ്ങൾ പരിശുദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുക.

ഇക്കാലത്ത് ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് പരാതികൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും അമ്മായിഅമ്മയും മരുമക്കളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും വഷളായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം നന്നാക്കിത്തീർക്കാൻ ഓരോരുത്തരും ശ്രമിക്കുക. വീടുകളിൽ സന്തോഷമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. പഞ്ചാബിഭാഷയിലുള്ള ഒരു ചൊല്ല് ഓർമ്മവരുന്നു.

നൂണെ ഹുൻദി ചങ്കിത്തെ തീനെ ഗുന്തി വന്തി. അതായത് മരുമകൾ ഒരിക്കലും നല്ലവളായിരിക്കുകയില്ല. മകൾ ഒരിക്കലും ചീത്തയായിരിക്കുകയുമില്ല. (തൻ കുഞ്ഞ് പൊൻകുഞ്ഞ്) മരുമകളേയും സ്വന്തം മകളുടെ സ്ഥാനത്ത് കണ്ടാൽ ഒരുപാട് കലഹം ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയും. അഹ്മദി അമ്മായിഅമ്മമാരെ അല്ലാഹു അങ്ങനെ ആക്കാതിരിക്കട്ടെ.

ഇക്കാലത്ത് വൈവാഹിക ബന്ധങ്ങൾ തകരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ വിള്ളലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഞാൻ പരിശോധിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, മാതാപിതാക്കൾക്കും ഇതിൽ ഒരുപാട് ബന്ധമുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്.

നിങ്ങളുടെ വീടുകൾക്ക് യഥാർത്ഥ സന്തോഷം കൊടുക്കാനും, സത്യസന്ധമായ സന്തോഷംകൊണ്ട് അവയെ നിറയ്ക്കാനും, യഥാർത്ഥ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കാനും നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുക. അപ്പോഴാണ് ഈ തൗബ- പശ്ചാത്താപം അനുഭവമായ പശ്ചാത്താപമായിത്തീരുന്നത്. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ തീപ്പൊരി, പ്രകാശമയമായ ജ്വാലയുടെ രൂപം പ്രാപിക്കുന്നത്. ബന്ധുമിത്രാദികൾ അപ്പോൾ നിങ്ങളിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹം തേടുന്നവരായിരിക്കും. അയൽവാസികളും നിങ്ങളുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ പാടുന്നവരായിത്തീരും. ജനങ്ങളോടുള്ള സൽപെരുമാറ്റവും വിശാലബന്ധവും നിങ്ങളെ ഒരു മാതൃകയാക്കിത്തീർക്കും. നിങ്ങളിൽ തെളിയുന്ന സത്യസന്ധതയുടെ സൗന്ദര്യം നിങ്ങളെ ജനങ്ങളുടെ പ്രിയരാക്കിമാറ്റും. ഈ പെരുന്നാൾ, നമ്മുടെയുള്ളിൽ സമൃദ്ധമായ പരിവർത്തനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ പെരുന്നാളായിത്തീരട്ടെ. നാം അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹവും അവന്റെ സന്തോഷവും ആർജ്ജിക്കുന്നവരായിത്തീരട്ടെ. ആമീൻ.

<p>Eid Khuthba Hadhrat Mirza Masroor Ahmad Khalifathul Masih V on 24.10.2006 at Baithul Futuh, London.</p>	<p>Translated by: Muhammad Ismail, Alleppey Mob: 94466 56123 Resi.: 0497 3294865 Page Layout & Typeset: BRB, Kannur Published by: Majlis Khuddamul Ahmadiyya, Kerala</p>
---	---